

B. DOGAN, *Krijes*

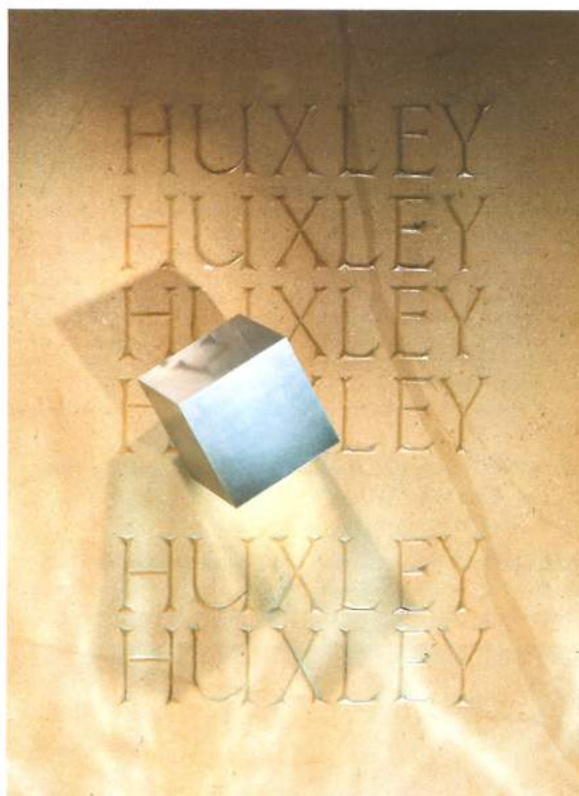
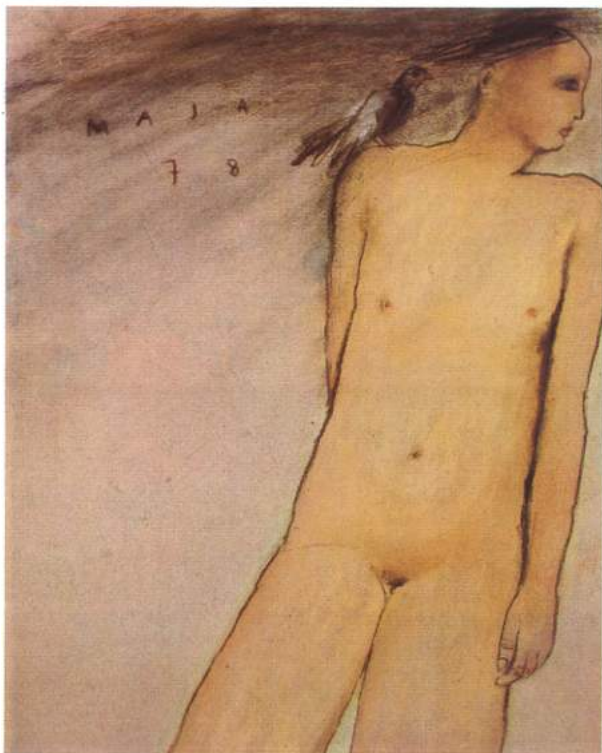
postobjektne i konceptualne umjetnosti obogatio elementima izvan-osjetilnog iskustva (kabala). Izlagao zbirku odbačenih predmeta znatne lik. i dokumentarne vrijednosti («Antimuzej»). Samostalne izložbe i akcije održao u Zagrebu, Beogradu i Ljubljani.

LIT.: M. Susovski, Vladimir Dodig Trokut: amuleti, čini, arkane (katalog), Zagreb 1980. — T. Maroević, S onu stranu zaglavnog kamena, ŽU, 1981, 31.

Iv. Mat.

DOGAN, Boris, slikar (Zagreb, 29. X. 1923 — 26. III. 1992). Završio je studij na Akademiji u Zagrebu 1952 (Lj. Babić). God. 1952—60. bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića. Izlaže od 1954, samostalno od 1959. Bio je član grupe «Mart» s kojom izlaže 1957. u Zagrebu. Osim

M. DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ, *Tijelo žene*

N. DOGAN, naslovna strana knjige sabranih djela A. Huxleya

slikarstvom, grafikom i crtežom bavi se scenografijom i kostimografijom, opremom i ilustriranjem knjiga, radi plakate i tapiserije. U ranijemu razdoblju slika pejzaže i portrete (*Milica*, 1952) a u kasnijem poetizira stvarnost i prožima je maštom u kojoj se javljaju prizori iz djetinjstva i snova. Slika obrise napuštenih gradova, kuće što lebde u zamišljenu prostor (Pejzaž, 1956; *Tiha luka*, 1959; *Posljednji sat*, 1962). U novijim radovima isključuje motive, reducira poznato i uvodi asocijativno značenje te postiže kolorističku sintezu plohe. Približava se apstraktnom izrazu i tašizmu, naglašava magičnu atmosferu napuštenih prostora (*Mali svijet*, 1964; *Poslije kiše, Kao noć*, 1977). Važnije samostalne izložbe priredio je u Sarajevu i Beogradu (1959), Zadru (1961), Zagrebu (plakat i oprema knjiga, 1964), Beogradu (1969), Vinkovcima (1970), Čakovcu (1978) i Mariboru (1981). U Modernoj galeriji u Zagrebu priređena mu je monografska izložba 1980.

LIT.: B. Bek, Boris Dogan (katalog), Beograd 1959. — D. Dragojević, Boris Dogan (katalog), Vinkovci 1970. — M. Šolman, Boris Dogan (katalog), Zagreb 1980. — D. Hebrang, Sunce teče s nama, Oko, 1981, 231. — M. Šolman, Boris Dogan (monografija), Zagreb 1985.

Ma. B.

DOGAN, Nenad, slikar i grafički oblikovatelj (Zagreb, 9. VI. 1950). God. 1975. diplomirao na Akademiji u Zagrebu (prof. R. Goldoni). Radi plakate, ilustrira knjige te rješava grafičke znakove i cjelovite grafičke prezentacije (vizualne likove) pojedinih ustanova i poduzeća. Od 1991. predaje na interfakultetskoj studiju oblikovanja u Zagrebu.

DOKLESTIĆ, Borislav, arhitekt i urbanist (Herceg-Novi, 16. II. 1943). Arhitektonski fakultet u Zagrebu završio 1967. Od 1974. radi u Urbanističkom zavodu grada Zagreba na izradi provedbenih planova za nova naselja (Špansko-jug, 1976, Staglišće, 1976). Bavi se istraživanjem integracije naslijeđenih prostora u život novih naselja i urbanom sanacijom gradskih područja (centar Trešnjevke, 1978; Gornji grad i Kaptol, 1979; Ilica, 1981). Sudjeluje na natječajima (zrakoplovni terminal u Dubrovniku, plivački rekreacijski centar u južnom Zagrebu, novi centar Zadra, rekreacijski centar na Šalati u Zagrebu).

T. Pl.

DOL, selo blizu Krašića. Proštenjarsku kapelu Majke Božje Dolske podignuo je grof Petar Zrinski na svojemu posjedu. Zvonik, novo svetište, svod lađe i tri bočne kapele dograđeni su sred. XVIII. st. Sva je unutrašnjost oslikana mnoštvom prizora iz pučkoga života, rokoko ornamenata i cvijeća, pa zrači osebnom vedrinom, u koju su uklopljeni rokoko oltari i orgulje.

LIT.: D. Cvitanović, Iz riznice umjetničkih znamenitosti jastrebarskoga kraja, Kaj, 1975, 8. — J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992. L. D.

DOL, selo u unutrašnjosti otoka Brača. U ispravama se spominje već u XIV. st., a više srednjovj. crkve ukazuje i na raniju naseljenost. Na brdu Miholj rât je predromanička crkva Sv. Mihovila, trotravejna građevina raščlanjena plitkim nišama i izvorno natkriljena kupolom; gl. vrata izrađena su od antičkoga sarkofaga, a unutrašnjost oslikana gotičkim posvetnim križevima. Zapadno, na Velom brdu su temelji ranoromaničke crkve Sv. Vida s očuvanim stipesom oltara, za koji je upotrijebljen ranokršć. stup. Na romaničkoj crkvi Sv. Petra je zvono iz XIV. st. s natpisom — »magistro Nicholavs me fecit«. Romaničkom slogu pripada i crkvi Sv. Barbare. U župnoj crkvi, obnovljenoj 1866. u jednostavnim neobaroknim oblicima, nalazi se malo drveno renesansno raspelo i slika Gospe od Karmena, mlet. rad iz XVII. st. — Ruralna stambena arhitektura građena je u nizovima ili s gusto raspoređenim zasebnim objektima. Utvrđena kuća Gospodetić, dijelom opasana obrambenim zidom iz prve pol. XVII. st., ima monumentalna barokna vrata s obiteljskim grbom.

LIT.: A. Jutrović, D. Vrsalović, D. Domančić i K. Prijatelj, Kulturni spomenici otoka Brača, Zagreb 1960. — D. Domančić, Graditeljstvo ranog srednjeg vijeka na Braču, u katalogu: Brač u ranom srednjem vijeku, Povelja 1984. — I. Fisković, Prilog proučavanju porijekla predromaničke arhitekture na južnom Jadranu, SHP, 1985, 15. — J. Belamarić, Capsella reliquiarum (1160) iz Sv. Kuzme i Damjana u Kaštel Gomilici, Prilozi — Dalmacija, 1991. V. K.

DOLAC, selo kraj Požege u kojemu je nađen nakit (fibule, naušnice, prstenje) iz rim. doba i ranoga sr. vijeka. Iznad sela nalaze se ruševine srednjovj. utvrde (»Turski grad«).

DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ, Maja, slikarica (Zlatar, 23. III. 1936). Završila je Akademiju u Zagrebu 1961 (Lj. Babić). U slikama na intimistički način obrađuje jednostavne, svakodnevne motive (predmeti u sobi, ženski likovi, muzikanti, zaručnici), najčešće u duhu nadrealnog shvaćanja, s elementima dječjega, naivnoga zapisa (*Stol sa knjigom*, 1977; *Igra s pticama*, 1979; *Trpeza u prostoru*, 1980; *Podne*, 1986). Samostalno je izlagala u Zagrebu (1965, 1971, 1972, 1975, 1980, 1987, 1992), Beogradu (1974), Osijeku (1975) i Čakovcu (1990).

LIT.: M. Šolman, Maja Dolenčić-Malešević (katalog), Zagreb 1980. — Ž. Čorak, Maja Malešević (katalog), Zagreb 1984. — D. Schneider, Pasteli Maje Dolenčić-Malešević, Zagreb 1987. Ma. B.

DOLENEC, Franjo (Francina), slikar (Hlebine, 14. I. 1930). U mladosti slikao na staklu, tradicionalnom tehnikom hlebinskoga kruga naivnih umjetnika. Studirao na Akademiji u Zagrebu 1951—56 (M. Detoni). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegeđušića 1956—60. Član grupe »Mart« od 1958. Profesor na Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1969—84. Od početka slika pretežno predmete i prostore; njegovi osebujni lirski motivi (mladeni, mrtve prirode, interijeri) i nostalgичni, nadrealni krajolici uvrstavaju ga u tzv. poetsko-intimističku figuraciju. Odlikuje se suptilnim crtežom i profinjenom paletom suzdržanih, pastelnih tonova (*Mladenka*, 1972; *Stara soba*, 1975; *Jesen*, 1978). D. kratkotrajno prihvaća i neka iskustva enformela (*Orhideja*, 1958. i *Bijeli zid*, 1960). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1961, 1968, 1972), Skoplju (1962), Sarajevu (1962), Londonu (1963, 1965), Beogradu (1964), Splitu (1970), Zrenjaninu (1972), Subotici (1973), Novome Sadu (1975) i Koprivnici (1986). Bavi se ilustracijom, grafikom i keramikom.

LIT.: E. of Harewood, Doleneć (katalog), London 1963. — M. Šolman, Francina Doleneć (katalog), Novi Sad 1975. — M. Špoljar, Francina Doleneć (katalog), Koprivnica 1986. R.

DOLI, naselje između Slanog i Stona; sastoji se od tri sela: Đonta D., Zaton D. i Luka D. U Đonti Dolima je crkva Velike Gospe iz XVI. st. oko koje se nalaze ornamentirani stećci. U sastavu sela je četverokutna kula za obranu od gusara. U neposrednoj su blizini ostaci ladanjskih objekata. U selu Zaton D. je župna crkva Sv. Petra i Pavla s fragmentima starokršć. plastike. — Ruralno graditeljstvo karakteriziraju lokalne posebitosti (zatvoreni zdenici i dr.).

DOLOVSKI, Mladen, naivni slikar (Ludbreg, 25. XII. 1932). Službenik. Počeo je slikati 1960. uljem na staklu, u hlebinskoj maniri. Izlagao samostalno i skupno u zemlji i inozemstvu.

LIT.: G. Gamulin, I Pittori naïfs della Scuola di Hlebine, Milano 1974.

DOMAC, Ivan, slikar (Slavonski Brod, 27. XII. 1904 — Banja Luka, 17. I. 1975). Gimnaziju je završio u Slavonskom Brodu, gdje mu je crtanje predavao J. Miše. Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1932 (V. Becić, M. Tartaglia, Lj. Babić). Službovao u Zagrebu, Vinkovcima, Čakovcu i Novoj Gradiški. Od 1966. živio u Privlaci kraj Vinkovaca.

F. DOLENEĆ, *Jesen*

Izlaže od 1932. Slikao je portrete (*Portret sestre*, 1937; *Gospođa Judita*, 1940), krajolike i mrtve prirode, najčešće u akvarelu. Poznat mu je ciklus *Slavča* (1940—45), s motivima iz okolice Nove Gradiške. D. je slikar tona, zagasih boja što ih niže u skladne cjeline. Voli jesenje motive elegičnih ugođaja, potom voće, cvijeće itd. Štovao je stare majstore (Velázquez, Goya, Delacroix, Corot), te je u kasnijim godinama slikao kopije prema njihovim djelima. Samostalno je izlagao u Vinkovcima (1954, 1968).

BIBL.: *Kako slikam*, Godišnjak ogranka MH, Vinkovci 1966—67, 5.

LIT.: M. Peić, Ivan Domac, u knjizi: Hrvatski umjetnici, Zagreb 1968. — Isti, Ivan Domac, u knjizi: Hrvatski slikari i kipari, Slavonija—Srijem, Osijek 1969. — O. Švajcer, Slavonija—zemlja i ljudi, Revija, 1969, 5. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988, str. 217—220. O. Šr.

DOMAC, Luka, slikar (Privlaka kraj Vinkovaca, 9. X. 1877 — 22. III. 1934). Polazio je gimnaziju u Vinkovcima i učiteljsku školu u Zagrebu. Slikarstvom se bavio amaterski. Slikao je krajolike, mrtve prirode i portrete najčešće u ulju. Većina njegovih djela nastala je 1900—16. u selu Rezovcu kraj Virovitice. Slike nastale u razdoblju 1910—17. nose izrazita impresionistička obilježja.

DOMANČIĆ, Davor, povjesničar umjetnosti i konzervator (Split, 17. V. 1926). Diplomirao 1951. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1952. konzervator, 1979—92. direktor Regionalnoga zavoda za zaštitu spomenika kulture u Splitu. Proučava umjetničke spomenike srednjega vijeka i renesanse u srednjoj Dalmaciji. Otkrio, popisao i zaštitio mnogobrojne spomenike Dalmacije koje je i vrednovao preko izložbi (Romaničko slikarstvo na drvu u Dalmaciji, 1968; Pustinja Blaca, 1982; Blaž Jurjev, 1987).

I. DOMAC, *Breskve*

